

Poutník

Časopis Brněnských Unitářů 6/2000 - 28 - VII

POUTNÍK

časopis brněnských unitářů

OBSAH čísla 6/2000 - 28 - VII

1. Úvodník sestry Rev.J.Plotěné str. 1
2. Jarmila Plotěná: Květinová abeceda 2
3. M.Mikota: Květinová slavnost NSČU 3
4. Blahopřejeme a vzpomínáme v červnu 4
5. Blahopřejeme a vzpomínáme v měsících VII-VIII. 5
6. Bohumil Houser: Rapotická (báseň). 6
7. B. Houser: Duo pro měsíc a harfu (báseň) 7
8. B.Merhaut: Guy de Mallac: Místo člověka ve vesmíru. . 8
9. Jindřich Lorenc: Život na Zemi (dříve zasláno). 9
10. Derek Smith: Tragický osud Anny Frankové. 10
11. Jill McAllisterová: 5 let trvání ICUU 11
12. Marie Mildorfová píše O duchovní práci 13
13. Marie Mildorfová: MEDITACE Z hovorů k člověku.. 14
14. Seminář v klubu Neftalim a co nám zaslal br.Dušánek 15
15. Jarmila Plotěná: KVĚTINY (báseň). 16
16. M.Mikota: Problematika duchovních promluv. 17
17. V.Rubeš: Zamyšlení ke Květinové slavnosti 19
18. B.Houser: Jak unitáři objevili lázně "Skalka" II. 20
19. R.W.Trine: Pro chvíle ticha a k zamyšlení 21
20. R.W.Emerson: Domů chci jít (báseň) 22
21. PROGRAM Pražské obce unitářů na červen 23
22. PROGRAM Obce unitářů v Brně na poslední stránce přebalu.

Toto číslo nebylo u korektury. Po zemřelém bratru Lorenzovi převezme ve druhém pololetí tuto funkci bratr Lubomír Zelinka.

Vážení a milí čtenáři,

červnové číslo Poutníka k Vám přichází, aby ohlásilo velký svátek unitářů -

KVĚTINOVÁ SLAVNOST.

kteřá se uskuteční v pátek 2.6.2000 v Brně na Radnické 4, v 17h.

Obřad, který nás oslovuje svou symbolikou je typický pro unitářské pojetí jednoty v různosti. Každá přinesená květinka vložená do společné nádoby nebo koše představuje svého dárce a společně s ostatními tvoří celek - kytici. Při odchodu ze shromáždění si každý odnáší květinu, kterou přinesl jiný bratr nebo jiná sestra. Tak zůstáváme spojeni neviditelnými svazky i po fyzické nepřítomnosti. Květinovou slavností obohatil náš zakladatel Dr.N.F.Čapek světové unitářství. Zahraniční unitáři tuto krásnou symbolickou bohoslužbu přejali a nyní je známá i v cizině a ví se o ní, že svůj původ má v Praze.

Slavností v některých obcích končí unitářský letní semestr a pak jsou prázdniny se skromnějším programem. Ne tak v Brně. Páteční promluvy a středeční semináře pokračují v červnu až do 25.6. (viz poslední stranu přebalu Poutníka). Temata středečních seminářů budou oznamována vždy na shromáždění v pátek. 17.června jedou zvolení delegáti z obcí do Prahy na unitářský sněm. Uskuteční se již v paláci UNITARIA, v Karlově ulici č.8 - stejně jako další den, v neděli 18.6. pražská květinová slavnost, na kterou zvou i hosty z obcí. Po dlouhých těžkostech by měl sněm přinést novou etapu v rozvoji naší společnosti. Přejme si společně hodně moudrosti, světla a lásky při našem rozhodování, nejen na unitářských sněmech a setkáních, ale na všech našich cestách.

Kéž jsme dobrými a zodpovědnými Poutníky. Tak se staň.

Jarmila Plotěná

Jarmila Plotěná:

KVĚTINOVÁ ABECEDA

Agapé - láska, která na prospěch nedá,
 Bohu či Tvůrci své všechny snahy předá,
 Cestu jen k Němu vždy a všude hledá,
 Dar přináší a pranic nečeká,
 Energie jí z Ducha přitéká,
 Filosofie - to cesta daleká,
 Graciéznost, kterou může mít jen květ,
 Horlivost, s níž bez reptání zdobí svět,
 Hválu Tvůrce touží povědět.
 Inspirace květu, hlavně pro nás, lidi,
 Jemnost však taková se u nás nevidí,
 Krása zde všechny barvy jemně řídí,
 Láska je vzorem všem, kdož nezávidí.
 Mír, který u lidí je tolik vzácným hostem,
 Nevinnost navzdor světským nepravostem,
 Oběť, co není okázalým postem.
 Pokora provází každý květ,
 Radost, že smí se ve větru chvět,
 Rád naplnit a sloužit smět.
 Stvoření úkol všeho - i člověka,
 Tajemství Bytí tak pozná veliká.
 Umíráním svůj život dále předá,
 Uzkříšením jiný květ se zvedá v
 Zastavení svou naději hledá.

(Pro Květinovou slavnost)

KVĚTINOVÁ SLAVNOST

je symbolickým vyjádřením našich tužeb a našeho úsilí. Br.Dr.N.F.Čapek vymyslel a zavedl tuto slavnost v NSČU proto, aby - jak sám pravil - „vzdělávala symbolem a nikoli pouze slovem“.

V tom se právě liší bohoslužba od pouhého shromáždění s přednáškou, která je sice poučná, ale nezasahuje přímo do srdce jako náboženské a duchovní symboly. V prvních svých promluvách bratr Čapek vysvětloval symbolismus květinové slavnosti. O květině řekl, že je božská, že jí žádný člověk uměle nedokáže vytvořit. Byl by to jen „mrtvý padělek bez vůně a života, nic víc“. Proto jsme nazvali ústřední téma letošní Květinové slavnosti „Vůně květu a života“.

Jelikož květina, kterou si každý účastník přinese, symbolizuje jeho jako člověka, spojené květiny ve společné váze symbolizují naši sounáležitost, naše bratrství a sesterství a jednotu v různosti, která je základem tolerance a demokracie. To ještě řada lidí dosud nepochopila. A není divu. Jedni se nakazili totalitním režimem, druzí zase obhajují nekontrolovatelnou svobodu, která je vlastně svévolí a násilím a s demokracií nemá naprosto nic společného.

Bratr Čapek zdůraznil v „květinovém symbolu“ dobrovolnost každého jedince a uvědomělou svobodu umět se rozhodnout pro dobrou věc. Snažíme se vytvořit ovzduší příznivé duchovnímu růstu. A kdokoli přichází za jiným účelem, pocítí, že tu není doma.

Tento květinový symbol, zavedený zakladatelem NSČU byl za II.světové války a brzy po ní rozšířen zejména působením IARF do mnoha unitářských sborů na Západě, ale i do Austrálie a do Nového Zélandu.

Symbol květinové slavnosti nám říká: „Nechtějme být všichni stejní, ale chtějme být stejně snášenliví a vzájemně tolerantní.“ Jedině tak lze budovat něco hodnotného a ušlechtilého v naší i v širší společnosti.

Nepodléhejme vnějším negativním sugescím a vulgarismům politických křiklounů a vždy - nejen v době parlamentních voleb - naslouchejme tomu tichému hlasu ve svém nitru, hlasu svědomí - je to hlas boží v nás.

Miloš Mikota

BLAHO PŘEJE ME

naším členům a přátelům, kteří se narodili v měsíci červnu. Vzhledem k tomu, že červnové číslo vychází později, blahopřáli jsme narozeným v tomto měsíci již v květnovém čísle Poutníka.

10.6. Dr. Eva Silvová

13.6. Miloš Horký

17.6. Rev. Jarmila Plotěná
Eliška Plotěná

23.6. Bořivoj Sedlák

24.6. Věra Šauerová

V měsíci červnu také vzpomínáme těch, kteří nás v tomto měsíci opustili:

8.6.1981 Konrád Sluz, funkcionář ČU v Brně (85)

10.6.1993 Václav Ulenfeld, dlouholetý funkcionář obce ČU v Olomouci (83)

11.6.1991 JUDr. Rudolf Schmiedek, dlouholetý člen OUB

124.6.1993 Dr. Dušan Kafka, ústřední duchovní NSČU

Jelikož v měsících červenci a srpnu Poutník nevychází, připojujeme na další stránce blahopřání pro členy a přátele brněnských unitářů, kteří se v těchto měsících narodili.

Blahopřeme

všem členům a přátelům brněnské UNITARIE, kteří se narodili v měsících červenci a srpnu

3.7. Marie Ventrubová

5.7. Ing. Cyril Pekař

5.7. Jaromír Pokorný

9.7. Václav Moravec

13.7. Milan Suchomel

13.7. Jan Přikryl

15.7. Zdeněk Kříž

16.7. Miroslav Nejezchleba

20.7. Ladislav Doležel

28.7. Otakar Vojkůvka

30.7. Ludmila Hájková

1.8. Jana Pospíšilová

7.8. Pavel Grun

10.8. Jiří Höger

11.8. Otakar Mareš

26.8. Roman Kunovjánek

27.8. Ing. Zdeněk Dvořák

28.8. Jaroslav Fadrný

29.8. Věra Bullová

30.8. Rostislav Miča

Vzpomínáme, že br. Rev. Václav Rubeš (83) zemřel 11.8.1983 a 19.8.1991 nás opustil br. Vladimír Mikula, kazatel OUB a skladatel duchovních písní. Před svou smrtí složil píseň „NENÍ SMRTI“, jejíž text je na místě uloženého jeho popela na brněnském hlavním hřbitově.

RÁPOTICKÁ

(1975)

Opět táhneme do hlubin lesů
hřejivého ticha a pryskyřičné prány
vítr nás obláčky honí po azúru
klouzavým letem stále vzhůru.

Modlitbou lesní posílena
pospíchá matka dál za mnou
ptáčky a vážky pozdravuje
hřibečky hladí rukou žilnatou.

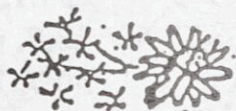
Tak ji dnes vidím v barvách podzimu
jak mezi kulisami na jevišti
k osmdesátce blíží se žití let
však počíná si jak na hřišti.

Deštík jí bubnuje do vrásek
deštík jí bubnuje do očí čistých
roky se dají vyčist na vlasech
na dětské duši její se nezjistí.

U potoka usedla, do vody se dívá
tvář, která se tam zrcadlí
diví se tomu, že je živá
když tolikrát smrt dívala se
do očí.

Obláčky letí, vítr v borovicích zpívá
zdá se mu, že věčnost plyne v potoku
matka jak sfinga do vody se dívá
vážka jí sedí po boku.

Můj Bože, pane všech sil a klidu
zadrž ten okamžik na dně duše mé
zadrž ten okamžik, odstraň duše bídu
Přítáhni mě do svého pramene!

DUO PRO MESÍC A HARFU

/...za deštivé noci 14.2.1976/

V mé mysli ztichly všechny struny
harfa se odmlčela před úplňkem
údělem jejím je dát vyniknout klidu
být jejím opakem i doplňkem.

V mysli však doutná stále jiskra žhavá
pálí ahlodá přilivklidu
v dálce se kmitá hlava páva
já však již toužím po odlivu.

Nepoznán nikým nasedám do člunu
kéž odliv mě donese v propastnou dál
kéž by jen uragán rozezvučel strunu
napnuté rahnovi zpřetrhal.

"Kam letět chceš větře - má sílo?"
ptám se já tulák sám sebe
vždyť kolem všude poušť kalných vod
nade mnou zamračené nebe.

V těch mracích zahalen měsíc dříme -
někde v temnotách trpí dítě mé
jen vánek na čele, zář na srdci
potěšuje neznámé moje přátele

Odliv vrcholí, vlna se láme
má loďko stříbrná jak albatros leť
k neznámým zemím, horám smaragdovým
kde žije "právě a teď".

Má loďko svižná v staré mysli
přes bouřek úskalí mě nes -
omlazen bojem, zas zacelím rány
ostruhou ostrou strhnu starou rez.

V mé ruice opět meč se leskne
na čele zrcadlí se jeho kříž
laserový paprsek z jeho středu proudí
a propaluje každou mříž.

Uprostřed Oceánu mříže padly
svobody blízkost zvoní ze všech hran
pevnina jeví v krvi se již brodí
zmítá se v křečích strašných ran...

Osvobozen však v této chvíli
svobodně stoupám stále výš
tragická temnota propadla se v moři
nade mnou jemně svítí Jižní kříž!

MÍSTO ČLOVĚKA VE VESMÍRU

Vyhlášení jejich vzájemné závislosti

Pokládáme tyto pravdy za samozřejmé, že

- 1) Gáia, naše planeta matka-Země, je jediný, vzájemně propojený život podporující a život udržující systém,
- 2) že jsme všichni děti téhož Ducha nekonečného života,
- 3) že nejsme na Zemi každý sám pro sebe, nýbrž každý pro ostatní, že naším posláním je spolupracovat a navzájem se milovat z celého srdce, mysli i duše,
- 4) Základní lidská práva na život, svobodu, důstojnost a sebeuskutečnění nelze oddělovat od povinnosti mít v úctě posvátnost života,
- 5) Služme ostatním tvorům, nejen lidem, ale i celému mimolidskému stvoření (rostlinám, stromům, zvířatům, ptákům, řekám, horám, divočině) a mějme na mysli blaho celé planety Země!
- 6) Aktivně strážme dobrou, spravedlnost a míru.
- 7) Pamatujme, že každý z nás má přístup do ráje srdce, k Pokojí a Míru, odkud se může ozvat tichý hlas vlastního svědomí.

Mahátma Gándhí, nejvýznamnější učitel lidstva 20. století, důrazně varoval před sedmi zly, omyly či chybami, které vedou k agresivitě:

- 1) Bezpracně nabyté bohatství,
- 2) Rozkoš bez svědomí,
- 3) Vědění bez charakteru,
- 4) Politika bez zásadovosti,
- 5) Náboženství bez oběti,
- 6) Podnikání bez poctivosti,
- 7) Věda bez pokory.

K tomu vnuk Gándhího Arun, profesor filosofie na Kalifornské universitě, přidává: lidská práva bez zodpovědnosti.

Podle Guy de Mallac, 1990 přeložil a upravil Boris Merhaut

ŽIVOT NA ZEMI

Život na Zemi závisí na obrovské nukleární peci, které říkáme slunce. Je větší než milion Zemí a poskytuje spolehlivou dodávku tepla a světla. Snížení výkonu slunce by naši Zemi uvěznilo v ledu, zvýšení jeho výkonu by ze Země udělalo rozžhavenou pánev.

Země obíhá kolem slunce ve vzdálenosti 149,600.000 km a dostává pouze půl miliardy energie sluncem vyzářené. Je to však přesně to správné množství, kterého je zapotřebí, aby vzniklo podnebí, v něm se může dařit životu.

Podle washingtonského Úřadu pro ochranu životního prostředí v současnosti lidé vypouštějí do atmosféry každý rok šest miliard tun oxidu uhličitého a dalších skleníkových plynů. A tyto plyny jen tak nezmizí, neboť mohou být v atmosféře celé desetiletí. V důsledku toho se teplota povrchu Země stále zvyšuje.

V prosinci roku 1997 sešlo se v Kjótu v Japonsku 2.200 delegátů ze 161 zemí, aby vypracovali dohodu jak postupovat proti hrozbě celosvětového oteplování. Po více než týdnu diskusí se delegáti usnesli, že do roku 2012 by rozvinuté země měly snížit emise skleníkových plynů na průměrnou úroveň, která je o 5,2% nižší než byla v roce 1990.

Co by to tento několikaprocentní pokles přinesl, jestliže by dohodu dodržely všechny národy? Zjevně velmi málo. Časopis TIME uvedl: „Aby došlo k podstatnému snížení skleníkových plynů v atmosféře, které se tam hromadí od začátku průmyslové revoluce, musely by se emise snížit o 60%“.

Zatím však v celosvětovém měřítku jejich množství stále stoupá, takže hrozí tání ledovců na obou pólech, což by způsobilo zatopení všech přímořských oblastí. Připočteme-li k tomu trhliny v ochranné vrstvě ozónu v důsledku používání freonů a úvahy o tom, co by se stalo, kdyby došlo ke změnám mořských proudů (jako je Golský proud), pak všechny tyto údaje nabývají zlověstného výnamu.

Zaslal bratr Jindřich Lorenz

TRAGICKÝ OSUD ANNY FRANKOVÉ OBĚTI HOLOCAUSTU

14.5.t.r. se naše delegace zúčastnila v brněnské synagoze tryzny za oběti holocaustu. V roce 1981 jsem se zúčastnil kongresu IARF v Holandsku a s početnou delegací jsem navštívil Památník Anny Frankové v Amsterdamu. Proto mne zaujal článek Dereka Smitha v časopise anglických unitářů THE INQUIRER, který připomněl smutný osud amsterodamské dívky Anny Frankové.

Mladá dívka, Anna Franková, snila o tom, že bude spisovatelkou nebo filmovou hvězdou a že bude žít i po smrti. Dnes miliony lidí na celém světě znají její jméno. Narodila se ve Frankfurtu nad Mohanem 12.června 1929, v židovské rodině. Tehdejší německý kancléř Adolf Hitler obvinil Židy za všechny nesnáze a problémy německého národa. Pronásledoval je a věznil v koncentračních táborech. Rodina Anny Frankové se včas odstěhovala do Holandska, kde se cítili bezpeční. Bohužel Hitlerova armáda obsadila v roce 1940 i Holandsko a Židé museli jako všude jinde v okupované Evropě (tedy i u nás v ČSR) nosit na vrchním oděvu žlutou hvězdu. A postupně je posílali do pracovních koncentračních táborů, kde byli likvidováni. Annin otec se v červenci 1942 rozhodl tomu vzdorovat tím, že se v zadním traktu svého obchodního domu s celou rodinou ukryl v tajném bytě, kam jim přátelé nosili jídlo. Anna dostala ke 13.narozeninám vázaný památník, do kterého si začala zapisovat všechny hrozné události, které se v Amsterdamu Židům přihodily, i to co prožívala její rodina v úkrytu - o všech těch nedostatcích a hádkách v úkrytu, o strachu z prozrazení i o své vzrůstající lásce k Petru van Dammovi, který se s nimi skrýval. Tak zůstávali všichni v bezpečí po celé dva roky. Pak se stalo, že někdo (kdo chodil nakupovat do předního traktu obchodního domu) vytyčil jejich úkryt a udal to Nacistům, kteří je všechny zatklí a odvezli do koncentračního tábora. Anna a její sestra Margot byly poslány do Osvětimi a za pár týdnů na to do tábora Bergen-Belsenu. Navzdory utrpení, Anna nepřestala psát do svého deníku, a to až do své smrti, která nastala po vysilení a nemoci někdy v únoru nebo březnu roku 1945. Bylo jí teprve 15 let.

Z celé rodiny přežil koncentrák jenom otec Otto Frank. Když mu po skončení války byl předán Annin deník, rozhodl se jej v roce 1947 vydat, aby se více lidí dovědělo o jejich utrpení. To se také stalo. Nyní "DENÍK ANNY FRANKOVÉ" přečetlo mnoho lidí, snad několik milionů na celém světě a tak se také splnila jedna z nadějí Anny Frankové. Stát se spisovatelkou a žít ještě po smrti.

Volně přeložil a komentoval M.Mikota.

PĚT LET TRVÁNÍ SVĚTOVÉ RADY ICUU

Prezidentka ICUU Jill McAllisterová vzpomněla v článku v časopise The INQUIRER (No.7490/2000), že Mezinárodní rada unitářů a unitářů-univerzalistů trvá již pět let. Jmenuje řadu akcí, které byly uskutečněny, v první řadě konference a školení vedoucích funkcionářů na Sri Lance, v Anglii, v Německu, v Transylvanii a v Indii. Dále to byly návštěvy a pomoc duchovních ze západních zemí, kteří vypomáhali v zemích východních, prostě tam, kde je duchovních málo nebo nejsou žádní. Na příští rok je plánovaná konference či teologické symposium v Oxfordu v červnu.

Dále se zmiňuje o tom, co pokládá za důležitější, co se děje v rámci ICUU. Co se nyní děje je to, že unitáři a unitáři-univerzalisté ve více než dvaceti zemích na této Zemi se vzájemně začínají poznávat, stávají se přáteli a skutečnými partnery v práci, která vzdělává a rozšiřuje naše liberální náboženské světové hnutí.

Začínáme si uvědomovat a mnohem hlouběji poznávat, že nejsme sami, že i jiní sdílejí naše ideály, že naše víra má mnohem větší perspektivu, že jsme bohatší ve své mnohostrannosti, v nadějích, ideách, snech a možnostech, než jaké by kdokoli z nás si mohl představit sám o sobě. Učíme se pracovat společně, jako partneři, překlenující rozdílnost našich tradic, dosavadní praxi a politickoekonomické prostředí.

Co by dnes mohlo být pro svět důležitější než uplatňování spolupráce v dosahování společných cílů navzdory určitým rozdílnostem a vytváření modelu solidarity?

Když si uvědomujeme jak velice se blížíme k nebezpečné hranici blízké k vyčerpání kapacity světových zdrojů a jak křehké jsou sklony světového sebezničení, tato zkušenost lidské solidarity a tento model pluralismu nebyl nikdy tak velice důležitý a potřebný jako nyní.

Výkonný výbor ICUU s pomocí členských skupin pracuje na rozšiřování příležitostí pro všechny unitáře a unitáře-univerzalisty, aby se vzájemně setkávali, aby se jeden od druhého učili, aby si vzájemně sdíleli poznání a zkušenosti z našich společných ideálů.

Prezidentka ICUU Jill McAllisterová se obrací (zejména na anglické členy), aby v rámci činnosti ICUU zvali členy z jiných skupin ICUU, a aby propagovali časopis GLOBAL CHALIS. Nebo aby poskytli hostujícího kazatele pro skupiny, kde kazatele nemají nebo kde teprve začínají, jako na př. v Litvě, Argentíně, Brazílii, Ghaně, Tanzanii ... Vyzývá také movitější skupiny v ICUU, aby přispěly peněžitými dary a uzavírá:

Jsme součástí globálního náboženského hnutí a toto naše hnutí nabízí světu neuvěřitelné dary. (Doufá, že se čtenáři Inquireru připojí k její výzvě.)

Článek jsem volně přeložil pro naše čtenáře, aby si uvědomili, že i my jsme součástí tohoto světového hnutí. Regionální skupina ICUU připravuje setkání evropských unitářů v srpnu v Transylvánii v Maďarsku. Předběžný program byl uveřejněn v letošním 1. čísle Poutníka. Jedná se o delší cestování ve dnech 11. až 21. srpna ve zmíněných zemích plus cesta z domova a zpět, t.j. celkem cca 13-14 dnů. Je proto třeba počítat s úměrným finančním nákladem. Pokud jeho výši zjistíme do uzávěrky tohoto čísla, uveřejníme ji na stránce přebalu pod OBSAHEM 6. čísla POUTNÍKA.

M.M.

...dík za zaslání vašeho časopisu Poutník, který si ráda přečtu pro četná poučení. Prosím omluvte mé nevzhledné písmo... však mi již běží na 90. rok života, což sebou nese i různé nedostatky, ale myšlení je ještě obstojné a já si alespoň v četbě stále připomínám co mi dosavadní život přinesl a dosud přináší k pochopení. Jsou to veliké dary, které mi byly dány, a jsem Bohu za ně vděčna. Snažím se poznané, dle možností, předávat dále, ale nikomu nic nevnucuji. Víím, že jako žák ze základní školy nemůže chápat to, co je pro staršího (třeba vysokoškoláka) běžné, tak i v duchovní práci je třeba se postupně zdokonalovat. A každému je někdy tato možnost poskytnuta. Někdo volí to snadnější, co život nabízí, i když to je bezcenné. Jiný volí to hodnotnější, které musí získávat svou pílí, i často zřeknutím se toho zdánlivě snadnějšího a méně hodnotného. To hodnotnější přináší "dobré ovoce" až časem, až po zaplacení "dobrou mincí". A tak, je-li příležitost, sdělím svůj názor či "poznání", ale nepohoršuji se nad tím, není-li mé mínění přijato přeba pro jiné a naléhavější požadavky. Každému přijde jeho čas "zrání a sklizně". Mně přišel opravdový čas pro sebezdokonalování a uvědomělejší práci duchovní až v důchodovém věku, když dcerky byly provdány, manžel zemřel a měla jsem možnost bydlet v Praze a soustavně docházet do Unitarie i číst knihy, na které mně dříve nezbyval čas. A tak věřím, že milost Boží poskytne každému v životě možnost volit, nač již stačí, aby mohl, chce-li, pokračovat v duchovní práci na sobě samém. Pak jsou každému poskytnuty možnosti k práci na sobě samém nebo i pro druhé, i hodnotné čtení k přemýšlení a přijímání "darů ducha". A šťasten je ten, kdo je může předávat dále. I když někdy naše snažení není pro druhé zcela dokonalé, může být alespoň "ukazatelem směru" na cestách života. I to je záslužné dílo, když si to člověk nepřivlastňuje jako svou zásluhu. Všichni jsme jen "nástroje vůle Boží" a ovoce i našich činů Jemu náleží. Již to je odměnou, můžeme-li, a jsme-li schopni, být Jeho spolupracovníky na obrodném či podobném díle. A to vy jste a bude vám vše jednou splaceno.

Boží milost je stále s námi, buďme za to vděční.

Vzpomíná
Marie Mildorfová

Marie Mildorfová:

MEDITACE

Z hovorů k člověku

Zas šumí déšť a stesk tvou duši svírá?
 Jsi sama snad. - Však kde je tvoje víra?
 Uvažuj: Kdo je hostem srdce tvého?
 Zda host ten potěší, zbaví tě stesku zlého?
 Slabost a žal? - To nejsou dobří hosté!
 Otevři srdce raděj chvíli prosté.

Až v její ticho ponoříš se maně
 v mír srdce svého vejdi odevzdaně.
 Tam čeká Ten, jenž všechny strasti zhojí.
 Jemu pak odevzdej svůj stesk i bolest svoji
 s pokorou, s vírou v svatou Lásku Jeho.

Pak v nitru najdeš Světlo -
 Boha svého!

SEMINÁŘ sestry Rev. Plotěné v klubu NEFTALIM
 hostil 31.5.t.r. přítele Ing.J.Kodrika, který hovořil zasvěceně o duchovní
 cestě dnešního člověka. Jako obvykle, i tentokrát se rozvinula živá diskuse
 jak členů, tak i hostů. Hovořilo se též o tom, že máme děkovat - Bohu i
 člověku. Jakoby s námi byl v telepatickém spojení bratr Otakar Dušánek,
 který nyní bydlí v Ivančicích a který nám zaslal následující texty:

MODLITBA DĚKOVNÁ

Děkuji Ti, že Ti sloužít smím,
 za Tvoji lásku, za ochranu Tvou,
 za to, že Ti zcela náležím.
 Děkuji Ti za pokrm i střechu nad hlavou,
 za vše převelike co mi dávaš,
 i za vše malé co mi ponechávaš,
 za všechny písňe, jež kdy pro mne zněly,
 za tento okamžik i za život celý,
 za klidný sen i za bezesnou noc,
 za chvíle úsměvu i za bolesti,
 za to, že jen proto je mám nésti,
 abys mi s láskou přišel na pomoc
 a abych Ti byl ještě blíže.
 Tak málo lidí Bohu děkuje.
 Přijmi můj dík i za ně.

E.P. (zkráceno)

Uč se zapomínat, co není k ničemu a vzpomínej s láskou na vše krásné.
 Francesco PETRARCA

Nic není ztraceno, pokud člověk usiluje o vývoj.
 AUGUSTINUS

Všechno má svůj smysl; tajný a skrytý.
 Všechno má svůj čas.

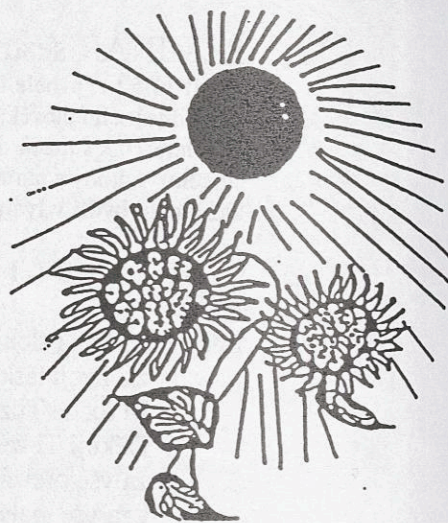
Hans STERNEDER

SLUNCE V DUŠI

všem unitářům přeje

Otakar Dušánek
 z Ivančic

Jarmila Plotěná:

KVĚTINY

Vaše podoba, i když je rozmanitá
a různou barvu různé kvítí mívá,
sluneční světlo každý kvítek chytá
a za všemi se jedna Síla skrývá.

Tak i my lidé jsme na této Zemi
názorů, povah, přání nejpestřejších,
jako zde tyto květy rozrůzněny
a přece dědicové světů vznešenějších.

Na jedné naději naše bytí stojí,
kotvou je LÁSKA v rozbouřeném moři,
kéž dobrá vůle nás zde všechny spojí
a květem LÁSKY naše srdce hoří.

Kéž všechny bytosti žijí šťastně a v míru,
kéž nikdo nezvedá zloby zbraň,
kéž potřebným pomoci máme vůli a sílu,
MÍR všem a všemu přejme,

tak se staň!

Miloš Mikota:

PROBLEMATIKA IDEOVÉHO ZAMĚŘENÍ DUCHOVNÍCH PROMLUV

V roce 1990, když jsem na krátkou dobu byl pověřen funkcí ústředního duchovního, byl jsem požádán, abych na shora uvedené téma promluvil.

Protože se domnívám, že toto téma je stále aktuální, a může se vztahovat nejen na duchovní promluvy, ale také na články v našich časopisech, které obce vydávají, chtěl bych připomenout hlavní myšlenky tehdejšího svého referátu.

Vycházím ze skutečnosti, že unitářství není něco nového, co by se náhle objevilo ve XX. století. Není tedy sektou, ale má své hluboké kořeny v rozvíjející se reformaci 16. století. Unitářství, včetně svých předchůdců, kladlo hlavní důraz na čistý monoteismus a navazovalo na prvotní křesťanství JEŽÍŠOVSKÉ, jakož i na starší monoteistické důrazy starozidovských proroků, včetně Mojžíše, který si osvojil čistý monoteismus v Egyptě, kde tento byl v určité formě hlásán již reformním faraonem AMENOFISEM IV, který přijal jméno AKHNATON, což znamenalo, že je uctivatelem jednoho Boha ATONA.

Toto je v kostce základna unitářské víry. Jelikož se unitáři nacházejí také v Indii a v Japonsku i v jiných východních státech, je přirozené, že se setkávají s různými východními naukami a že k nim zaujímají určitý postoj, a jsouce otevření, přijímají z nich to, co je konstruktivní a co napomáhá lepčímu životu, co však neodporuje základním unitářským zásadám (jako je na př. svoboda svědomí a přesvědčení, snášenlivost a tolerance, používání osvíceného rozumu, důraz na charakter a tvůrčí lásku a službu bližnímu) a samozřejmě co není v

(Zde mohu poznamenat něco o tehdejší „stravě“ mazdaznanské. Jedna z mých tetiček, učitelka, se přihlásila k tomuto hnutí. Měli prý dokonce veselé písničky na známé české melodie. Ale ta strava jí naprosto nevyhovovala. Bylo jí dokonce z té stravy špatně a tak z hnutí mazdaznanu vystoupila, jakož i mnozí další. Dnešní mazdaznanská strava je po minulých zkušenostech značně pozměněná a upravena. Nikoho dnes neposuzujeme a neodsuzujeme pro to, jakou si vyvolil stravu, to je jeho osobní věc. Ale strava není náboženství. Lidi posuzujeme podle toho, jak dodržují svá náboženská přikázání, zda mluví pravdu nebo lžou. "Je povinností každého, kdo chápe smysl života, aby pomáhal", napsal br.Dr.Čapek. A dodal: "Smyslem života je služba bližním, služba těm nejbližším." A to také br.Dr.Čapek dělal. Už tím, že oživil původní náboženství Malé stránky jednoty bratrské (neboli Kalencovo živé křesťanství, o kterém v současné době napsala řadu kapitol sestra Rev.J.Plotěná v brněnském Poutníku. Dodávám ještě, že Čapkovi bylo 21 let, když naslouchal v teologickém semináři v Hamburku významného teologa profesora Waltra Rauschenbusche. Ten jej přesvědčil o tom, že představitelé církvi podávají docela jiného Ježíše, než jakým skutečně byl. Apoštol Pavel a po něm nejvíce němečtí reformátoři, Luter a Kalvín, jak vytrhli srdce z Ježíšova evangelia, totiž jeho učení o království božím a vložili tam nauku o Ježíšově zástupné smrti na usmíření hříšů. Naše náboženství je jiné. Ono nám káže rozvíjet v sobě božskou jiskru a udělat něco pro ozdravení lidské společnosti. A začít vždy u těch nejbližších a těch nejpotřebnějších. Tak se díval náš zakladatel na spásu člověka a na uvádění pozitivního náboženství do života. (před více než sedmdesáti lety.!) A my bychom neměli dělat nic jiného, než naplňovat jeho odkaz v praktickém životě v naší náboženské společnosti českých unitářů.

ZAMYŠLENÍ KE KVĚTINOVÉ SLAVNOSTI

Před více než deseti lety napsal ke Květinové slavnosti tehdejší duchovní pražské obce br.Rubeš „Zamyšlení pro letní měsíce“.

Milé sestry a bratři,

jistě mnohý z vás se připravuje k pobytu někde na venkově nebo bude alespoň podnikat vycházky do letní přírody. Rád bych vám dal několik rad, jak využít pobytu v přírodě k uskutečnění rekreace nejen těla, ale i ducha.

Právě v době, kdy v zemi se neustále probouzí nový život, když míza ve stromech stoupá a celá příroda se oživuje, přijímá i naše tělo do sebe něco z těchto životních elementů stromů keřů a rostlin. Je třeba, abychom na naší procházce odhodili všechny denní starosti, na nic negativního nemysleli a představovali si, že se ztotožňujeme na př. s oním nádherně kvetoucím stromem a snažili se prožívat tyto krásné chvíle celým svým srdcem.

Jak pravil Emerson: „Každý předmět v přírodě je slovem k označení nějakého stavu v duši. Příroda je ústrojím, kterým všeobsahující duch mluví k jednotlivci a pokouší se přivést ho k sobě.“ A na nás jen záleží, jak dovedeme tyto věci vnímat, neboť my nejsme jen pasivními nástroji přírody. Veškeré dění přírody proniká a ovlivňuje zákon vývoje, zákon neustálého zdokonalování ve smyslu stálého přibližování se člověka k Bohu.

Z tohoto hlediska jeví se nám život jako velký a vzácný dar Boží, jako příležitost, kterou nesmíme promarnit malichernostmi, sobeckými žádostmi nebo nějakým jiným zlem. Toto si musíme uvědomovat při každé své meditaci, ať už ji provádíme doma nebo v přírodě. Ale v přírodě, a v této době, je o to účinnější, protože zároveň čerpáme životní energii ze stromů, keřů a rostlin.

Přeji vám, sestry a bratři, příjemné prožití dovolené, prázdninového či letního pobytu v přírodě a těším se, že se v září opět sejdem na našich duchovních shromážděních...

Toto vše i vám, ať jste kdekoli, přeji

bratři a sestry

OBCE UNITÁŘŮ V BRNĚ

Bohumil Houser:

JAK UNITÁŘI OBJEVILI LÁZNĚ SKALKA

Dodatek ke článku uveřejněném v 5. čísle Poutníka

Krom vanových lázní je možno ještě absolvovat preventivní pitnou kúru v lázeňském parku, kde se nacházejí čtyři prameny. Jsou pojmenovány Jan, Cyril a Metoděj, Svatopluk, a Julinka.

Pramen JAN je proti zvýšenému krevnímu tlaku a zánětu průdušek.

Pramen CYRIL A METODĚJ léčí zánět tlustého střeva a tvrdnutí jater.

Pramen SVATOPLUK je dobrý proti překyselení žaludku a k léčení vředu na dvanácterníku.

Pramen JULINKA napomáhá léčit cukrovku a vodnatelnost. Kombinovaný s fitoterapií působí zejména na rozpouštění močových kaménků.

V termiálních zdrojích lázně SKALKA se vyskytuje rovněž sylvín, který je znám jako chlorid pouze ze sopečných pramenů v Itálii, Bertechsgadenu a Halleinu. V České republice nebyl ještě nikde zjištěn.

Každý rozumný člověk by měl využívat i preventivně této u nás nejlevnější přírodní pomoci bez vedlejších nežádoucích účinků, tím spíše však při chronickém výskytu nemoci.

Lázně SKALKA byly postaveny Vilémem Sonevendem z Prostějova v roce 1928, ale německá okupace, válka a údobí totality zastavily jejich rozvoj. Propagace těchto levných mini-lázní je nepatrná i když jsem tam viděl auta s rakouskou poznávací značkou, která nakládala naplněné demižóny léčebné minerálky, která teče ve dne v noci po celý rok, a zdarma.

O stravování návštěvníků se starají dvě restaurace s bohatým výběrem i vegetářských a dietních jídel v přijatelných cenách.

Doporučujeme, aby i naše ústředí v Praze tyto levné lázně propagovalo a uvažovalo o uspořádání týdenních kurzů či studijních seminářů vedených našimi duchovními a kazateli, eventuelně i anglickými či americkými lektory. Zasloužilým pracovníkům NSČU by se týdenní pobyt v lázních mohl hradit jako odměna za jejich dlouholetou práci pro NSČU. Je nutno, aby se probouzející Unitarie aktivizovala a zviditelnila podle konfuciánského hesla:

"Pomoci slov a řečí rýži nikdy neuvaříš!"

PRO CHVÍLE TICHÁ A K ZAMYŠLENÍ Před námi je l é t o, využijme ho k ozdravení

Strávit každý den alespoň krátký čas na zdravém vzduchu má býti nejdůležitějším pravidlem, abychom se udrželi na výši. Nejsme-li tak zdraví, jak bychom býti mohli a měli, jednou z hlavních příčin jest, že náš život se stal velmi nepřirozeným. Žijeme pořád mezi zdmi a pod střechami, nejíme dost jednoduše a nedýcháme dostatek čistého vzduchu. To je ve velké míře - i když ne hlavní - příčinou, že je na světě tolik nervozity ...

Příroda ... nás volá vždy k sobě ven a neposloucháme-li tohoto volání nebo jen zřídka, draze za to platíme.

Ten je opravdu moudrý, jenž klopýtne-li a upadne, popřeje si času, aby poznal příčinu svého pádu, vezme si z toho ponaučení a pak se opět rychle vzchopí a kráčí dále, aniž by promarnil i jen jediný okamžik neužitečnou lítostí.

Ralph Waldo Trine

SKALKA
SIRNATO - ALKALICKÉ
LÁZNĚ

Ralph Waldo Emerson milovníkům přírody:

DOMŮ CHCI JÍT

Sbohem, zlý světe, domů chci jít.
Nejsi můj přítel a já ne tvůj.
Davů tvých nudných dávno jsem syt,
jak člunkem, pěnou si pohazuj
zlé moře se mnou - tebe se zbýt
chci, pyšný světe. Domů chci jít.

Sbohem bud', úlisně lichotná líc,
pitvorně mudrácké naduté nic:
vy oči prospěch svůj lovící,
hluk ulic, komnat, sálů jen vzruší
ledová srdce a promění duši
v spěch kroků jež nelze zastavit,
Sbohem, zlý světe. Chci domů jít.

Ke krbu vlastního srdce chci jít,
v zelené samotě horské se skrýt,
útulku tajného ve sladkém kraji
kde víly veselé v lesích si hrají,
kde celý den klenbou zelenou
zní kosí píseň ozvěnou,
kam nikdo nevkročí všední, zlý
kde Bůh sám svatě se zamyslí.

V domově tom, když ukrýt se smím -
co krása mi Řecka, čím je mi Řím;
pod smrky když tak odpočívám,
na hvězdy nebe když se dívám,
sofistů pýcha zmatená všecka,
Tvá domýšlivost učenecká
jak prázdné jsou tu, kde stanouti mohu
v houštině každé tváři v tvář Bohu.

Přeložil Antonín Trýb

Poznámka: Profesor Antonín Trýb po válce přednášel též v Obci
brněnských unitářů.

PRAŽSKÁ OBEC ČESKÝCH UNITÁŘŮ

PROGRAM

ČERVEN 2000

Unitářský klub, suterén Husova sboru, Dykova 1,
Praha 2 - Vinohrady

Čtvrtek 1. června 2000
17.00 hod

**MAJÍ UNITÁŘI
POSVÁTNE OBŘADY?**
ThMgr. Luděk Pivoňka

Pondělí 5. června 2000
18.00 hod

MEDITACE A ÚSMĚV
Ing. arch. Jan Žlábek

Čtvrtek 8. června 2000
17.00 hod

**DĚTI V PĚČI PŘEMYSLA
PITTERA A OLGY FIERZOVÉ
- KE 100. VÝROČÍ NAROZENÍ
OLGY FIERZOVÉ**
Miroslav Matouš

Neděle 11. června 2000
10.30 hod

SVATODUŠNÍ ZAMYŠLENÍ
Ing. Ilja Herold

Čtvrtek 15. června 2000
17.00 hod

**MŮJ ZÁPAS V DUCHU
ČAPKA A HAŠPLA
V PALESTINĚ, IZRAELI A USA**
Rev. Joseph Ben-David

Neděle 18. ^{VI.} června 2000
10 hod

**JUBILEJNÍ KVĚTINOVÁ
SLAVNOST K 70. VÝROČÍ NSČU**
Sál Ch. G. Masarykové, Karlova 8, Praha 1

Čtvrtek 29. června 2000
17.00 hod

**O SNĚMU AMERICKÝCH
UNITÁŘŮ V NASHVILLE**
Z. Brabcová, J. Dittrichová,
I. Kocmanová, Unitářský klub
na Vinohradech

OBEC UNITÁŘŮ V BRNĚ

PROGRAM NA ČERVEN 2000

Shromáždění se konají v kinosále, Radnická 4, 1.p. vždy
v pátek v 17 hodin, vstup do sálu v 16,45, odchod v 18,45.

2.6. Rev.Plotěná, Dr.Houser, Rev.Míkota:

KVĚTINOVÁ SLAVNOST

Účastníci si přinášejí jako symbol jednu květinu. .

9.6. Dr.Bohumil Houser:

VÝZNAM CHASSIDŮ PRO IZRAELSKOU MYSTIKU

16.6. Dipl.tech.Miloš Kopřiva

ZÁZRAKY PSYCHOTRONIKY V OBLASTI PREVENCE, DIAGNOSTIKY A CELOSTNÍ LÉČBY - Otázky a odpovědi

23.6. Rev.Jarmila Plotěná - Rev.M.Míkota:

JAK ŽÍT ZDRAVĚ A ŠŤASTNĚ K 70. výročí založení NSČU

SEMINÁŘ sestry Rev.Jarmily Plotěné
SEBEPOZNÁVÁNÍ NA DUCHOVNÍ CESTĚ se koná v
prostředí stylového klubu NEFTALIM, Kopečná 37 (Z ulice
Pekařské vlevo po schodech dolů) každou středu v měsíci,
vždy od 17,00 hodin - v červnu tedy 7., 14, 21, 28.

7.6.bude hostem ing.Julius Kodrik, autor duchovních spisů.